

Cotidian on-line

BASARABIA LITERARĂ

Societatea Scriitorilor Romani din Basarabia

D-ALE ISTORIEI...STALIN - CETĂȚEAN DE ONOARE AL ROMÂNIEI

martie 14, 2023 |

Având posibilitatea să aleagă între constituirea unui sistem de securitate colectivă în Europa alături de Puterile occidentale democratice (Franța și Marea Britanie), pe de o parte și Germania hitleristă, totalitară și revanșardă, pe de altă parte, la 19 august 1939, dictatorul URSS Iosif Stalin (1878-1953) a luat decizia de a se alia cu Führerul Adolf Hitler (1889-1945). În urma unor tratative lejere, ca „între vechi prieteni”, Viaceslav Molotov (1890-1986), comisarul poporului pentru Afaceri externe și Joachim von Ribbentrop (1893-1946), ministrul german de Externe, în prezența dictatorului bolșevic, au semnat Tratatul de neagresiune și Protocolul adițional secret, numite și Pactul Molotov-Ribbentrop. Unii autori folosesc sintagma Pactul Stalin-Hitler. Este corect în toate cazurile.

Reprezentanții celor două tiranii totalitare au împărțit între ele Europa de est. Referitor la România, părțile semnate au scris: „În privința Europei Sud-estice, partea sovietică subliniază interesul pe care-l manifestă pentru Basarabia. Partea germană își declară totalul dezinteres politic față de aceste teritorii”[1].

Vom preciza: în momentul semnării documentului respectiv nu a existat un stat numit „Basarabia”. Era România în frontierele recunoscute internațional, inclusiv – de URSS.

După o scurtă ezitare, la 17 septembrie 1939, alături de Germania nazistă, URSS s-a implicat în război împotriva Poloniei, adică în cel de-al Doilea Război Mondial, anexând voievodatele de est ale acestei țări.

La mai puțin de un an, la 28 iunie 1940, în bună înțelegere cu Adolf Hitler, Iosif Stalin a invadat România, răpindu-i nu doar Basarabia, ci și nordul Bucovinei, Ținutul Herța, mai multe insule de la gurile Dunării. Sunt cunoscute atrocitățile comise de sovietici pe teritoriile românești înstrăinate: asasinarea, torturarea, reținerea în închisori a persoanelor din mai multe categorii sociale, considerate de sovietici a fi „exploatare ai muncii omului de către om” sau „dușmani de clasă”. În noaptea de la 12 spre 13 iunie 1941 sovieticii au realizat Primul val de deportare a basarabenilor în adâncurile Siberiei. În rândul persoanelor supuse deportării au fost și etnici evrei, familii întregi. O trăsătură specifică Primului val al deportării: la trecerea Nistrului, la Tiraspol, Razdelinaia și alte stații de cale ferată, bărbații au fost scoși din vagoane și trimiși în sistemul de lagăre de muncă forțată cu centrul Ivdel, dincolo de Ural, unde și-au găsit moartea. Unii autori de etnie evrei au calificat Ivdelul ca „al doilea Auschwitz”. Corect ar fi: „Auschwitz – al doilea Ivdel”; asta pentru a respecta principiul cronologic în tratarea istoriei.

La 23 august 1944 Suveranul României, regele Mihai, a scos țara din războiul antisovietic și a aderat la Coaliția antihitleristă a statelor și popoarelor. Efortul României în războiul antihitlerist a fost uriaș. Conform opiniei unor specialiști occidentali, datorită contribuției economice, militare, financiare etc. la victoria asupra Germaniei naziste, țara noastră s-a plasat pe locul patru în cadrul Coaliției antihitleriste.

În pofida aderării României la Coaliția antihitleristă, URSS a semnat Convenția de armistițiu cu România abia în noaptea de la 11 spre 12 septembrie 1944, până la acel moment România fiind considerată a fi stat ostil. Conform Convenției de armistițiu, sovieticii au impus România să plătească contribuții de război în sumă de 300 milioane dolari (SUA) timp de șase ani în mărfuri (produse petroliere, cereale, materiale lemnoase, vase maritime și fluviale, diverse mașini etc.). Analizând textul Convenției de armistițiu[2], tragem concluzia că România a fost subjucată de URSS. România a fost obligată nu doar să plătească URSS contribuții de război exagerat de mari (prin numitele Sovrom-uri), dar a fost supusă umilințelor de tot felul. Astfel, în ședința Consiliului de miniștri al României, prim-ministrul Petru Groza (1884-1958) a propus: „În semn de recunoștință a întregului popor român pentru ajutorul în lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist și restabilirea independenței Statului român”, generalisimul Stalin să fie declarat Cetățean de onoare al României[3]. În ședința Parlamentului din 6 aprilie 1947, președintele Camerei deputaților, scriitorul Mihail Sadoveanu (1880-1961) a citit decizia Consiliului de miniștri de a-i conferi generalisimului I. V. Stalin titlul de Cetățean de onoare al României. Camera deputaților a adoptat următoarea rezoluție: „Manifestând sentimentul profunde recunoștințe a poporului

BASARABIA TV NEMURITORII – MOR CU DUȘMANII DE GÂT

BASARABIAPRESS
-ȘIRI-

Războiul Monumentelor

Cum a apărut demo(n)crația!

INIȚIATIVĂ LEGISLATIVĂ: Denunțarea tratatului dintre România și U...

Parisul chiar acum este ca un vernisaj de artă din iad

CENACLUL LITERAR-CREȘTIN „CUVÂNTUL”

Panică în Europa după cutremurul financiar din SUA

Ce răspune Ministrul Culturii cu privire la transmiterea cu titlu...

Evreul sincer despre viitorul națiunii sale

Armagedonul modern: Războiul suveraniștilor contra globalistilor

CUTREMUR ÎN OLANDA

MĂREȚA ARTĂ A GEȚILOR DIVINI, FONDATORII EUROPEI VECHE

român Excelenței Sale generalisimului Stalin, președinte al Consiliului de miniștri al URSS, pentru ajutorul acordat în lupta pentru eliberarea de sub jugul fascist, reîntoarcerea Transilvaniei de nord și [restabilirea] independenței Statului român, susținând inițiativa guvernului, Adunarea Deputaților decide: a-i conferi Excelenței Sale I.V. Stalin, președinte al Consiliului de Miniștri al URSS, [titlul de] Cetățean de Onoare al României”[4].

În același timp, Municipality orașului Cluj i-a conferit ministrului afacerilor Externe al URSS Viaceslav Molotov titlul de Cetățean de Onoare al orașului Cluj „în semn de recunoștință a întregului popor din Transilvania de Nord pentru ajutorul acordat în problema restabilirii frontierelor transilvănene și ajutorul [acordat] în lupta pentru drepturile României”[5].

De parcă deciziile de mai sus nu ar fi fost suficiente, Guvernul condus de Petru Groza i-a propus regelui, iar Suveranul României Mihai a acceptat inițiativa conferirii Ordinului „Carol I” – cel mai înalt ordin cavaleresc regal, vice-ministrului afacerilor Externe al URSS Andrei Vișinski (1883-1953) pentru „merite deosebite, oferite României în problema afirmării drepturilor ei asupra întregii Transilvanii și apărarea intereselor românești”[6]. Sângerosului procuror stalinist i s-a conferit titlul de Cetățean de onoare al Sibiului[7]. Atunci când unul din conducătorii României i-a spus lui A. Vișinski că el încalcă înțelegerile de la Conferința de la Yalta a celor Trei Mari (februarie 1945), el a replicat: „Yalta? Yalta sunt eu!”

S-a destalinizat / derusificat oare România?

anatol_petrencu@yahoo.com

tagged with [basarabiapress](#)

Filozofie și istorie

TRANSILVANIA – ISTORIE FURATĂ

TĂRTĂRIA, PRIMA SCRIERE DIN LUME

CATEGORII

- o Analize
- o Artă și cultură
- o Calendar
- o Cărți noi
- o Condamnarea comunismului
- o Creații
- o Critică literară
- o Cronica literară
- o Dacologie
- o Dacologie (1)
- o Dacologie (2)
- o Dacologie (3)
- o Dacologie (4)
- o Dacologie (7)
- o Dacologie(5)
- o Dacologie(6)
- o Datini și obiceiuri
- o Dezvăluiri
- o Economie
- o Editorial
- o Eminesciana
- o Eminesciana (5)
- o Eminesciana (1)
- o Eminesciana (2)
- o Eminesciana (3)
- o Eminesciana (4)
- o Eseu
- o Eseu (1)
- o Eseu (2)
- o Etnologie, folclor și lingvistică
- o Eveniment
- o Filozofie și istorie
- o Filozofie și istorie (1)
- o Galerie muzică
- o Galerie video
- o Internațional
- o Interviu
- o Investigații
- o Istoria adevărată
- o Istoria străveche
- o Justiție
- o Literatură
- o Mistere și secrete

- Opinii
- Poezii (1)
- Poezii (2)
- Polemici
- Politică
- Politologie și sociologie
- Proză (1)
- Proză (2)
- Proză (3)
- Proză (5)
- Publicistică
- Realitatea din Basarabia
- Realitatea din Romania
- Religie și mitologie
- Social
- Spiritualitate
- Știință și sănătate
- Știri
- Umor și satiră

REDACTIA

- Echipa
- Politica editorială
- Contact

AUTORI

- Constantin Miu
- Mihai Ciubotaru
- Anatol Petrencu
- Corvin Lupu
- Maria Herța

ARHIVE

- martie 2023
- februarie 2023
- ianuarie 2023
- decembrie 2022
- noiembrie 2022
- octombrie 2022
- septembrie 2022
- august 2022
- iulie 2022
- iunie 2022
- mai 2022
- aprilie 2022
- februarie 2022
- ianuarie 2022
- decembrie 2021
- octombrie 2021
- septembrie 2021
- august 2021
- iulie 2021
- iunie 2021
- mai 2021
- aprilie 2021
- martie 2021
- februarie 2021
- ianuarie 2021
- decembrie 2020
- noiembrie 2020
- octombrie 2020
- septembrie 2020
- august 2020
- iunie 2020
- mai 2020
- aprilie 2020
- februarie 2020
- ianuarie 2020
- noiembrie 2019
- octombrie 2019
- septembrie 2019
- aprilie 2019
- martie 2019

- ianuarie 2019
- decembrie 2018
- octombrie 2018
- septembrie 2018
- iunie 2018
- mai 2018
- martie 2018
- decembrie 2017
- noiembrie 2017
- februarie 2017
- septembrie 2016
- august 2016
- iulie 2016
- iunie 2016
- mai 2016
- aprilie 2016
- martie 2016
- decembrie 2015
- noiembrie 2015
- octombrie 2015
- august 2015
- iulie 2015
- iunie 2015
- mai 2015
- aprilie 2015
- august 2014
- iunie 2014
- mai 2014
- aprilie 2014
- martie 2014
- februarie 2014
- ianuarie 2014
- decembrie 2013
- octombrie 2013
- septembrie 2013
- august 2013
- iulie 2013
- iunie 2013
- mai 2013
- martie 2013
- februarie 2013
- ianuarie 2013
- decembrie 2012
- octombrie 2012
- septembrie 2012
- august 2012
- iulie 2012
- iunie 2012
- mai 2012
- aprilie 2012
- martie 2012
- februarie 2012
- ianuarie 2012
- decembrie 2011
- noiembrie 2011
- octombrie 2011
- septembrie 2011
- august 2011
- iulie 2011
- iunie 2011
- mai 2011
- aprilie 2011
- martie 2011
- ianuarie 2011
- decembrie 2010
- noiembrie 2010
- iulie 2010
- iunie 2010
- mai 2010
- aprilie 2010
- martie 2010
- februarie 2010
- ianuarie 2010
- decembrie 2009
- noiembrie 2009
- octombrie 2009
- septembrie 2009
- august 2009

- iulie 2009
- iunie 2009

META

- Autentificare
- [Intrări RSS](#)
- [Comentarii RSS](#)
- [WordPress.org](#)